

Asekeräilyn aselupien kriisi

Suomen Asehistoriallinen Seura ry
Tampere

A Member of the Foundation for European
Societies of Arms Collectors

Asekeräilyn ja museoiden hätätila

Asekeräilijät ja yksityiset museot hankkivat aseita huomattavia lukumääriä. Yksityinen museotoiminta on loppumassa lupapolitiikan ja byrokratian takia. Yhteiskunnan hoitamat museot eivät ota enää lainkaan vastaan luvanvaraisia aseita. Käytännössä kaikki Suomen sotahistoriallisesti merkittävät aseet myydään ulkomaille.

Myös sotiin liittymätön kansanperinne, eli tavallisen kansan aseiden tallennus on lupapolitiikan vuoksi järjetöntä ja pian se on mahdotonta historiallisesti arvokkaiden aseiden hävitessä lopullisesti. Yksityiset kokoelmat eivät enää siirry sukupolvien yli byrokratian ja kustannusten takia.

Esitys ratkaisuksi: asekeräilijän ilmoitusoikeus

Parantaa turvallisuutta

Purkaa turhaa byrokratiaa

Vähentää valtion menoja

Säilyttää kulttuuriperinnön ja siirtämisen tuleville sukupolville

Mahdollistaa museotoiminnan jatkumisen

Edistää maanpuolustusta ja maanpuolustushenkeä

Yhtenäisempi lupakäytäntöä muun Euroopan kanssa

Minimaaliset muutokset ampuma-aselakiin

Ilmoitusoikeus oli tarkoitus jo aiemmin toteuttaa aselakiin tiedostoluvan tilalle

Muutosesitys kriisin ratkaisemiseksi

Asekeräilijät ja museot ilmoittaisivat ampuma-aseet suoraan sähköiseen rekisteriin.

- Samalla tavalla kuten asealan elinkeinonharjoittajat ilmoittavat.
- Systemi on jo olemassa oleva, testattu ja toimiva.
- Mahdollisimman pienet muutokset nykyiseen verrattuna.

Vertailu Pohjoismaihin ja Euroopan unioniin

Suomessa on Euroopan kallein aselupa, valtavalla erolla.

Tyypillisesti EU:ssa aselupa maksaa 30€ tai asekeräilijähyväksynnällä maksua ei ole ollenkaan. Suomessa aselupa maksaa 149€, tai erityisen vaaralliseen aseeseen 197€. Muihin verrattuna 900 %:sta, äärettömästi saakka enemmän.

Ranskassa yhdellä lupapäätöksellä myönnetään 15 asekiintiö, joka oikeuttaa hankkimaan enintään 15 B-kategorian aseita. Aseet ilmoitetaan sähköiseen rekisteriin ilman erillistä maksua.

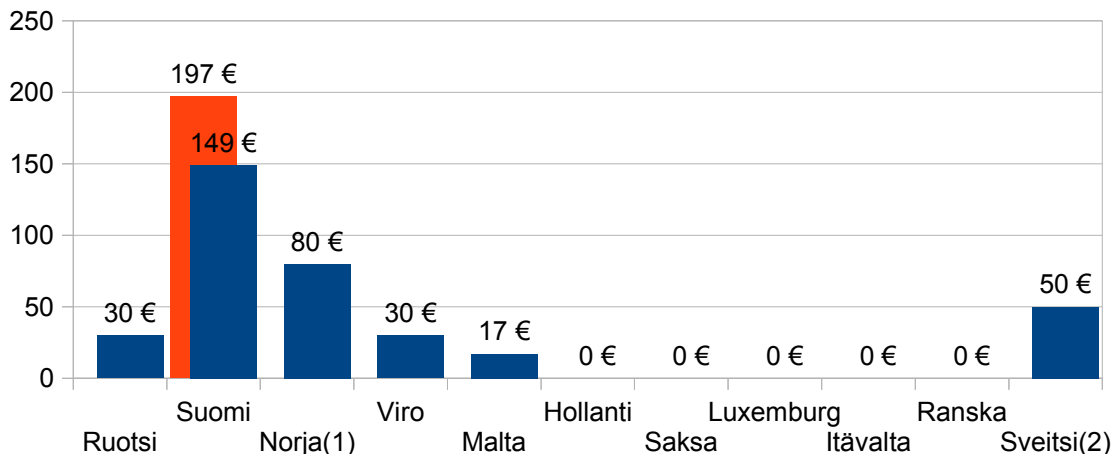
Norjassa peritään vain yksi aselupamaksu kaikista samalla kertaa haetuista luvista, oli niitä kuinka monta tahansa.

Saksassa asekeräilijän aseiden hankintalupa myönnetään ilman voimassaolon päättymispäivää. Lupa velvoittaa toimittamaan aseluettelon viranomaisille tietyin väliajoin.

Hollannissa, Saksassa, Luxemburgissa ja Itävallassa pelkällä asekeräilijähyväksynnällä voi ostaa aseita, eikä erillistä aselupaa tarvita.

Aseluvan hinta

■ ERVA ■ ei-ERVA

Asekeräilijän aseluvan hinta. 0€ tarkoittaa että maksua ei ole.

(1) Norjassa peritään 80€ kaikista samalla kertaa haetuista luvista.

(2) Sveitsissä 50€ ensimmäiseltä aseelta.

Turhan byrokratian purkaminen

Hallituksen tavoitteena on purkaa kansalaisia ja yrityksiä haittaavaa sääntelyä ja normeja. Asekeräilijän ilmoitusoikeus edistää haitallisten kustannusten ja normien purkaa, samalla kun se lisää turvallisuutta. Sääntelyn keventäminen on myös EU:n tavoitteena.

Poliisihallitus arvioi henkilön sopivuuden, asiantuntemuksen sekä keräily suunnitelman osana asekeräilijän hyväksymisprosessia. Lisäksi paikallispoliisi erikseen tarkastaa asekeräilijän aseensäilytystilat. Asekeräilijät joutuvat samaan lupabyrokratiaan kuin muut luvanhakijat, vaikka varsinainen lupaharkinta on jo tehty keräilijähyväksynnän yhteydessä. Tämä on turhaa byrokratiaa.

Ilmoitusoikeudellisen keräilyaseen näyttö poliisilaitoksella ei ole tarpellista, kuten tavallisen aseluvan yhteydessä. Asekeräilijä tuntee hankkimansa aseensa, valmistus- ja mallimerkinnot paremmin kuin lupaviranomainen. Vaikka keräilijä yrittää opastaa lupaviranomaista, merkinnät rekisteriin ovat silti joskus puutteellisia tai virheellisiä, koska keräilijä ei pääse tarkistamaan tietoja. Lupaviranomainen ja asiakas ovat erotettu ikkunalla eri tiloihin.

Suomessa kauan aikaa sitten nimismies sai päätöspalkkion jokaisesta myöntämästään luvasta. Päätöspalkkiosta seurannut perinne on näihin päiviin saakka edelleen ohjannut, että jokaisesta samalla kertaa haettavasta aseesta tehdään erillinen hallinnollinen päätös. Seurauksena vielä nykyään kallis ja päällekkäinen byrokratia.

Kustannussäästöt valtionhallintoon

Esityksen asekeräilijän ilmoitusmenettely vähentää haettavia paperisia aselupia ja lupien vaatimaa virkamiestyötä. Aselupien hinta on vielä nykyäänkin alle lasketun kustannusvastaavuuden, minkä johdosta lupahallinnolle aiheutuu kustannuksia jokaisesta haettavasta luvasta. Keräilijöiden lupien ilmoituskäytäntö vähentää kokonaiskuluja ja tuottaa säästöjä valtiolle.

Ilmoitusmenettelyn myötä poliisin huutokauppaan luovutettavien aseiden kokonaismäärä laskee, koska kuolinpesien aseita myydään enemmän keräilijöille. Poliisihallituksen kuormitus huutokauppojen osalta vähenee. Lisäksi esitys epäsuorasti mahdollistaa, että osa keräilijöistä ilmottautuu suoraan paikallispoliisin järjestämään myyntimenettelyyn.

Byrokratian ja kustannusten takia aseita romutetaan ennätystahtiin. Kuitenkin jo pelkästään aseensa varaosilla olisi huomattavaa arvoa, jos markkinoiden sallittaisiin toimia. Suomalaisista reaaliomaisuutta tuhotaan, samalla kun valtio yrittää karsia menoja ja byrokratiaa.

Esitys edistää turvallisuutta merkittäväällä tavalla

Asekeräilijät edistävät yleistä turvallisuutta. Asekeräilijät jatkuvasti neuvovat kuolinpesiä, turvallista aseiden käsittelyä, arvioivat aseita ja järjestävät asehuutokauppoja.

Kuitenkin moni kuolinpesien ase uhkaa jäädä luvittamatta ilman laillista kanavaa realisoida aseet. Moni vähempiarvoinen ase on nykyisen lupapolitiikan takia arvoton, eikä sille löydy muuta laillista kanavaa kuin aseiden luovuttaminen tuhottavaksi. Jos asekeräilijöille olisi muun EU:n tavoin mahdollista hankkia vähempiarvoisia aseita, niille löytyisi myyntikanava, mikä vähentäisi luvottomien aseiden syntymistä.

Aseiden kieltäminen ja tavoitteellinen vähentäminen lupahinnan ja byrokratian avulla on pelottava kehityskulku turvallisuuden kannalta. Luvallisesta aseesta tulee liian vaikea saada ja luvattomat aseet yleistyvät.

Luvottomien aseiden kauppaa syntyy kun toimivat lailliset kanavat puuttuvat.

Aseluvan raskas byrokratia ja äärimmäinen hinta on poliittinen päätös

Aseiden kieltäminen ja tavoitteellinen vähentäminen edustaa poliittista ääri liikettä ja poliittista aktivismia, mitä on totuttu näkemään valtioissa ennen demokratian merkittävää heikkenemistä. Nämä toimenpiteet murentavat kansalaisten luottamusta lailliseen järjestelmään.

Äärimmäinen lupapolitiikka loukkaa perusoikeuksia, kuten omaisuuden suoja.

Asekeräily kohottaa maanpuolustustahtoa

Asekeräily tukee maanpuolustusta. Huomattavan monella asekeräilijällä on ollut työura puolustusvoimissa. Yleisimpiä keräilyaiheita onkin eri aikakausien suomalaiset sotilasaseet. Asekeräilijät järjestävät näyttelyitä maanpuolustustilaisuuksien yhteyteen ja perinneaseammuntoja reserviläisten kanssa. Asekeräilijät lainaavat varusteita Suomen juhlapäivien kunniavartioiden ja paraateihin.

Asekeräilyllä on maanpuolustusta yleisesti kohottava rooli. Opitaan Suomen itsenäisyydestä ja historiasta, ymmärretään vaikutus nykypäivän puolustuskykyyn. Nähdään millä varusteilla on ennen pärjätty, mikä nostaa luottamusta Suomen puolustusvalmiuteen.

Historia ja aikaisempi keräilijän tiedostolupaoikeus

Asekeräilijöiden tiedostolupien lopettaminen poisti aikaisemman asekeräilijöille laaditun poikkeuksen.

Ampuma-aselain muutos 623/2017 lopetti asekeräilijöiden oikeuden tiedostolupiin 1.12.2017. Alunperin ampuma-aselain tarkoituksena oli huomioida keräilijän erilainen lupapäätös, suuri määrä aselupia ja sukupolvenvaihdos. Lainsäätäjä oli tarkoittanut asekeräilijän tiedostoluvat mahdollistamaan suomalaisen ampuma-aseisiin liittyvän kulttuuriperinnön tallentamisen, yksityisen museotoiminnan ja

musoiden yhteiskunnallisen kulttuuriarvon. Tiedostolupien lopettamisen jälkeen tilalle ei luotu korvaavaa järjestelyä. Tiedostolupien poistaminen tehtiin poliittisena päätöksenä, osana aselain silloista ideologista kiristämistä, ilman vaikutusanalyysiä tai että sidosryhmiä olisi kuultu.

Keräilijän tiedostossa pidettävä aselupa tarkoitti samalla tavalla normaalin hankkimisluvan hakemista, mutta kevyempää byrokratiaa ja prosessia. Lupa tiedostossa pidettävää asetta varten maksoi tällöin 28€ ja useampi samalla kertaa 14€. Lupaharkinta on jo tehty keräilysuunnitelmaa hyväksyttäessä.

Aseen osan hankkimiseen ei vaadittu erillistä lupaa, vaan se merkittiin suoraan tiedostoon. Tiedostoluvasta ei tehty lupakorttia, eikä asetta käyty näyttämässä poliisille.

Tilalle ei luotu korvaavaa järjestelyä. Seuraavien lakimuutosten yhteydessä keräilijän ilmoitusoikeus piti toteuttaa aselakiin, mutta sitä ei koskaan toteutettu.

Asekeräilyperusteisen luvan harkinta on erilainen

Keräilijä on oikeutettu ostamaan keräilysuunnitelmansa mukaisia aseita. Asekeräilijän aseluvan harkinta on jo tehty asekeräilijähyväksynnän keräilysuunnitelman yhteydessä. Tästä huolimatta jokainen lupa maksaa saman verran kuin muut harkintaperusteet. Maksuperustelain kustannusvastaavuus ei toteudu suhteessa muihin lupaperusteisiin.

Asekeräily on suomalaista kulttuuritoimintaa

Asekeräily on kulttuuriperinnön säilyttämistä, elävöittämistä ja siirtämistä tuleville sukupolville. Asekeräilijä kerää ja taltioi aseita historiaan, tieteeseen, tekniikkaan, koulutukseen tai kulttuuriperintöön liittyviä tarkoituksia varten.

Lähes kaikki asemuseot ja museoiden asekoelmat ovat saaneet alkunsa yksityisistä kokoelmista.

Asekeräilijät järjestävät näyttelyitä, näytöksiä ja koulutusta.

Tämä kaikki tapahtuu omakustanteisesti ja vapaaehtoistyönä. Asekeräily on arvokas osa tutkimusta ja kulttuuritoimintaa.

Asekeräilijät auttavat vuosittain tunnettujen elokuvien asiantuntijoina ja lavasteiden järjestämisessä.

Esimerkiksi Tuntematon sotilas -elokuvan tekemiseen ja kuvauksiin lainattiin yksityisistä kokoelmista suomalaisia sotilasaseita ja varusteita. Tämän lisäksi keräilijät opastivat kuvauksissa myös aseiden ja varusteiden oikeaa ja aikakauden mukaista käyttöä. Osaaminen selvästi näkyi elokuvassa. Näyttelijät koulutettiin Puolustusvoimien alueella Pahkajärvellä ja koulutuksen antoivat asekeräilijät yksityisten kokoelmien aseilla ja varusteilla.

Kulttuuriperinnön siirtäminen tuleville sukupolville

Yksityiset kokoelmat eivät enää siirry sukupolvien yli kustannusten ja byrokratian takia.

Esimerkiksi tyypillinen 100:n aseiden kokoelman lupien siirto maksaa 6980€. Lupien uusimiseen ei kulu kahden kuukauden henkilötyötunteja virastotyöaika.

Kuhmoisten ase- ja varusmuseo on tällä hetkellä uudelleenjärjestelyn edessä. Näyttää siltä, että museo joudutaan lopettamaan aselupien kustannusten takia. Museon kokoelman aseiden luvittaminen kuolinpesältä uudelleen maksaa 25000€.

Kulttuuriperinnön säilyttäminen

Aselupien korkea hinta 149€ on johtanut siihen, että edullisempia aseita ja aseiden osia ei ole enää taloudellisesti mielekästä tai mahdollista hankkia. Moni lähihistorian tällä hetkellä saatavilla oleva esimerkki ei enää taltioidu jälkipolville lupapolitiikan johdosta.

Esimerkiksi suomalaisten aseeseppien tekemät sotilaskiväärien konversiot metsästyskivääreiksi ovat historiallisesti merkittäviä tulevaisuudessa. Nykyään ne lähes poikkeuksetta tuhoetaan. Sinänsä esineenä hyvinkin tavanomainen ja ”arvoton” ase voi olla kulttuuriperintöä joko nimenomaisen esineen tai sen jonkun aikaisemman omistajan vuoksi. Esimerkkinä ns. torpparihaulikot, monen sotien jälkeisen Suomen torpan ruuanhankintavälineenä, ovat kulttuurihistorian näkökulmasta merkittäviä esineitä.

Koska aselupa maksaa 149€ on näidenkin aseiden tallentaminen järjetöntä lupapolitiikan takia ja nämä lähes poikkeuksetta tuhoetaan. Huomisen antiikki on eilisen käyttöesine, mutta se pitää säilyttää tänään.

Museoiden tilanne on mahdoton. Julkiset museot kieltäytyvät kokonaan asehankinnoista ja lahjoituksista, johtuen byrokratiasta ja kustannuksista.

Merkittävä kokoelma ja kokonaisuus muodostuu usein suuresta määrästä vähempiarvoisia aseita. Lupien hinta muodostaa helposti yli puolet keräilykokoelman hankintakustannuksista.

Keräilyaseiden osien suhteen tilanne on vielä kestävämpi. Jos asekeräilijä hankkii omistamaansa kokoelma-aseeseen osan, joka esimerkiksi on eri kaliiperia, keräilijä joutuu maksamaan tästä pelkästä aseiden osasta täyden lupahinnan 149€ tai erityisen vaarallisen aseiden osasta 197€. Aikaisemmin aseiden osista ei koitunut ollenkaan lupakustannuksia tiedostoa pitävälle asekeräilijälle. Korkeat kustannukset ovat lopettaneet yleisimpien osien kaupan ja keräilyn. Tästä johtuen valtaosa aseiden osista on muuttunut arvottomiksi ja usein hävitetään, mikä tuhoaa suomalaista kulttuurihistoriaa ja omaisuutta.

Esimerkki: Esityksen yksityiskohtainen kuvaus ehdotetusta uudesta asekeräilijän ilmoitusoikeudesta asetietojärjestelmään

Asekeräilijän ilmoitusoikeutta anotaan erikseen poliisihallitukselta.

Asekeräilijän ilmoitukset asetietojärjestelmään ovat samat kuin elinkeinonharjoittajilla. Ilmoitus tehdään samalla tavalla hankittaessa sekä luovutettaessa.

Asekeräilijä on veloitettu pitämään samansisältöistä omaa tiedostoa ilmoituksista.

Asekeräilijä hakee aseenkäsittelylupaa pääpiirteissään kuten elinkeinonharjoittaja. Asekeräilijän aseenkäsittelylupa on suppeampi. Se ei oikeuta lainaamaan tai käsittelemään muita kuin keräilijän omia aseita. Lainausoikeus tapahtuu tavallisen aseluvan tapaan.

Hallussapitolupana kokoelman aseille toimii poliisin järjestämään kirjattu tiedosto tai ote aserekisteristä.

Aseenkäsittelyluvasta ilmenee, että se on tarkoitettu asekeräilijälle, sekä siitä ilmenee keräilijähyväksynnän numero tai numerot, jos niitä on useampia.

Asetta hankittaessa ilmoitusoikeudellinen asekeräilijä näyttää myyjälle keräilijän aseenkäsittelyluvut, sekä asekeräilijän ilmoitusoikeuden hyväksynnän. Asekeräilijä antaa myyjälle luovutusilmoituksen, kuten elinkeinonharjoittaja.

Ilmoitusoikeuden perusteella hankittua asetta ei tarvitse käydä erikseen näyttämässä poliisille.

Luvan ehdot voidaan antaa ilmoitusoikeuden hyväksyntään.

Asekeräilijän ilmoitusoikeuden vaatima järjestelmä on jo toimiva systeemi, joka on käytössä elinkeinonharjoittajilla. Systeemi vastaa pääpiirteissään usean Euroopan maan lupakäytäntöä asekeräilijälle.

Esimerkki muutoksien toteuttamisesta ampuma-aselakiin

58 § (7.6.2019/724) OLEMASSAOLEVA PYKÄLÄ *(lisäys kursiivilla)*

Asekeräilijälle annettavan hyväksynnän sisältö ja voimassaoloaika

Asekeräilijälle annettavassa hyväksynnässä on mainittava, mitä ampuma-aseita, aseiden osia, patruunoita ja erityisen vaarallisia ammuksia hyväksyntä koskee. Hyväksynnän antava viranomainen voi asettaa hyväksynnälle rajoituksia asekeräilijän asehistoriallisen ja aseteknisen asiantuntemuksen, keräilyalan sekä harrastuksesta tehdyn kokonaisarvioinnin perusteella.

Hyväksyntä annetaan toistaiseksi, jollei sitä erityisestä syystä ole annettava määräajaksi.

Asekeräilijän hyväksynnän saaneen tulee hakea 42 §:n mukaisesti ampuma-aseiden ja aseiden osien hallussapitoon aselupa, johon voidaan liittää hankkimisoikeus tai yksityinen valmistusoikeus.

Asekeräilijä voi vaihtoehtona aseluvulle hakea ilmoitusoikeutta asetietojärjestelmään. Ilmoitusoikeuden hyväksyy ja hyväksynnän peruuttaa Poliisihallitus. Hakemus jätetään kirjallisena poliisille.

Asekeräilijän hyväksynnän saaneen tulee hakea 62 §:n mukaisesti patruunoiden ja erityisen vaarallisten ammusten hankkimiseen ampumatarvikelupa.

Asekeräilijän hyväksynnän saaneen tulee tallentaa tiedot ampumatarvikeluvan nojalla hankkimistaan ja hallussa pitämistään patruunoista ja erityisen vaarallisista ammuksista tiedostoon. Tiedosto on pyydettäessä esitettävä poliisille.

Lupaviranomainen voi asettaa asekeräilijän hyväksyntään tarpeellisia ehtoja ja rajoituksia ja muuttaa tai lisätä niitä tarvittaessa.

58a § UUSI PYKÄLÄ.

Asekeräilijän ilmoitus asetietojärjestelmään ja tietojen tallentaminen

Asekeräilijä voi vaihtoehtona aseluvulle hakea aseenkäsittelylupaa ja ilmoitusoikeutta asetietojärjestelmään. Ilmoituksessa on ilmoitettava asetietojärjestelmään ampuma-aseen, tehokkaan ilma-aseen, kaasusumuttimen ja aseiden osien yksilöintitiedot, esineen luovuttajan tai luovutuksensaajan nimi, osoite ja syntymäaika.

Ilmoituksessa on ilmoitettava myös hallussaan olevan ampuma-aseen muuntamisesta. Ilmoituksesta on käytävä ilmi ampuma-aseen ja aseiden osien yksilöintitiedot ja niiden muutos sekä toimenpiteen ajankohta.

Edellä 1-2 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä 119 a §:ssä tarkoitettua sähköistä asiointia käyttäen 10 päivän kuluessa siitä, kun ilmoitusoikeudellinen asekeräilijä on vastaanottanut ilmoitettavan esineen tai luovuttanut sen. Ampuma-aseen ja sen osien yksilöintitietojen ilmoittamisesta esinettä luovutettaessa säädetään 42 c §:ssä.

Asekeräilijän on pidettävä tiedostoa poliisin järjestelmään tekemistään ilmoituksista.

Aseenkäsittelylupa annetaan ilmoitusoikeudelliselle asekeräilijälle.

Ilmoitusoikeudellisella asekeräilijällä, joka hallussapitää, hankkii tai muuntaa ampuma-aseita, tehokkaita ilma-aseita tai aseiden osia, on oltava siihen lupa (aseenkäsittelylupa tai aselupa).

Aseenkäsittelylupa asekeräilijälle on voimassa niin kauan kuin keräilijällä on ilmoitusoikeus.

Aseenkäsittelylupa merkitään luvan tarkoitus asekeräily sekä asekeräilyhyväksynnän numero. Lupaviranomainen voi asettaa aseenkäsittelylupa tarpeellisia ehtoja.

Maksuperustelaki, asekeräilyperusteinen lupa ja kustannusvastaavuus

Maksuperustelaki mahdollistaa poikkeuksen kulttuurisin perustein. Yleiseen kulttuuritoimintaan liittyvistä syistä, asekeräilijöiden lupamaksu voi olla alempi tai jättää kokonaan perimättä. Asekeräilijä hakee yleensä samalla kertaa suuren määrän lupia.

Valtion maksuperustelaki määrittelee, että maksun suuruuden tulisi vastata valtiolle aiheutuvista kustannuksista. Maksun pitäisi yleensä olla luonteeltaan neutraali. 149€ tai 197€ ei vastaa kustannuksia, vaan on asekeräilijöiden osalta suhteessa merkittävästi kalliimpi ja suurempi kustannusvastaavuus, kuin muut lupaharkinnan perusteet. Tämä ei vastaa maksuperustelain mukaista hinnoittelua.

Esitys keräilijän ilmoitusoikeudesta ei hae maksuperustelain määrittelemää poikkeusta, vaan karsii turhan, kalliin ja raskaan byrokratian pois kokonaan.

Valtion maksuperustelaki 150/1992
(<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1992/19920150>)

”

6 §

Julkisoikeudellisista suoritteista perittävät maksut

Julkisoikeudellisesta suoritteesta valtiolle perittävän maksun suuruuden tulee vastata suoritteen tuottamisesta valtiolle aiheutuvien kokonaiskustannusten määrää (omakustannusarvo).

Yhden tai useamman viranomaisen samanlaatuisista suoritteista voidaan määrätä samansuuruinen maksu silloinkin, kun suoritteen tuottamisesta aiheutuva kustannukset poikkeavat toisistaan. Tällaisen kiinteän maksun suuruutta määrättäessä on otettava huomioon suoritteiden keskimääräinen kokonaiskustannus.

Maksu voidaan määrätä perittäväksi yleisesti suoritteen omakustannusarvoa alempana tai jättää kokonaan perimättä, jos siihen terveyden- ja sairaanhoitoon, muihin sosiaalisiin tarkoituksiin, oikeudenhoitoon, ympäristönsuojeluun, koulutustoimintaan tai yleiseen kulttuuritoimintaan liittyvistä tai näihin verrattavista syistä on perusteltua syytä. Erityisestä syystä maksu voidaan määrätä tietyltä ryhmältä perittäväksi suoritteen omakustannusarvoa alempana tai jättää kokonaan perimättä. Erityisestä syystä maksu, joka muuten määrättäisiin suoritteen omakustannusarvoa vastaavaksi, saadaan määrätä tätä korkeammaksi.

Silloin kun suoritteesta määrätään perittäväksi maksu, peritään vastaava maksu myös valtion viranomaiselta, jollei muuhun menettelyyn ole erityistä syytä.

Suoritetta tuottavan viranomaisen asiana on huolehtia siitä, ettei suoritteen tuottamisesta aiheudu enempää kustannuksia kuin, mitä suoritteen tarkoituksenmukainen laatutaso edellyttää.

“